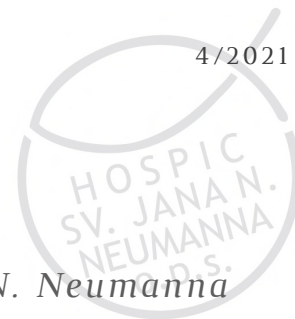

DOBRÉ ZPRÁVY

občasník obecně prospěšné společnosti Hospic sv. Jana N. Neumanna

Početná skupina zaměstnanců našich prachatických zařízení je toho krásného podzimního dne. Kolegyně z terénní služby jsou jak jinak, překvapivě, v terénu :-)

Adventus v latině znamená „příchod“. Ve smyslu očekávání příchodu (narození) Ježíše Krista. Advent je začátkem nového liturgického roku, časem usebrání v období onoho očekávání.

V hospici se také připravujeme, očekáváme. Úmrtí. Jak zvláštně a tvrdě to zní, že? Zkusme to vnímat jinak. Připravujeme pacienty, nejen na úmrtí, snahou minimalizovat neduhy, jež tyto chvíle provázejí. Provázíme je k novému narození pro Nebe. A to začíná již nyní, na konci pozemských dnů. Vždyť kolik jsme zažili „zpackaných“ životů našich pacientů, kteří našli sílu říci: „Lituji“. Kteří se dokázali na smrtelné posteli omluvit svým nejbližším. Kteří přetavili výčitky svého svědomí v pokoj, mír, odpuštění. To je skutečnou úlohou a smyslem opravdových hospiců. Nikoli moderní budovy, komfortní vybavení, či skvělá medicína. Ano, to jsou podmínky nutné, ovšem zdaleka ne postačující pro dobrou hospicovou péči. Tou je doprovázení umírajících pacientů ke smíření. Se sebou samými, neboť jak těžce se odpouští a zahlazují výčitky svědomí. S osudem, neboť síly jsou často slabší, než přání a ideály. S blízkými, neboť kolika z nich jsme ublížili, nebo oni nám. *Jsem vděčný našim zaměstnancům za jejich neutuchající nasazení. Jsou příkladem světu, neboť adventní naděje rozdávají 365 dní v roce. Požehnané vánoční svátky vám všem!*

PhDr. Mgr. Robert Huneš, MBA, ředitel o.p.s.

vybíráme z obsahu:

PŘÍBĚHY ZNAMENÍ
(loga našich středisek)

SESTRA V AKCI
(odborné vzdělávání)

HOSPIC V SENÁTU ČR
(konference na horké půdě)

NEJEN PRACÍ JE ČLOVĚK ŽIV
(oslavy a výlet s řídou)

ŘÁDKY JEDNOHO ČLOVĚKA
(poselství Karla Gotta)

Pevný základní kámen. Úspěch celé stavby.

-mag-

Dobré věci se berou obvykle jako samozřejmost. U nás však máme stále na paměti, že v základech úspěšné organizace je pevně uložen **stabilní základní kámen**. V našem případě je jím **lůžkový hospic**. Ten však není kamenem ani stavbou, ale především lidmi - mnoho z našich kolegů a kolegyně zde slouží od samého počátku, tedy celých 16 let. Vážíme si toho. **Díky odhodlání, nasazení a péči, která trvá, jsme mohli postupně rozšířit naši službu do dalších středisek, Domova Matky Vojtěchy a domácích hospiců. Tím posilujeme svoje jméno a sílu profesionální organizace. Lůžkový hospic se osvědčil jako dobrý rodič. Ten může darovat svým dětem jen dvě věci - kořeny. A pak křídla.**

Lůžkový hospic je odborným pracovištěm jako kterákoliv nemocnice – jen se zde nesoustředíme na léčbu, ale na úlevu od bolesti. **Pacient je u nás v péči lékařů, zkušených zdravotních sester a ostatního ošetřujícího personálu.** Všichni procházejí celoživotním odborným vzděláváním. Služba v hospici není pro každého - jak zmínil v rozhovoru pro Český rozhlas ředitel Huneš: „.. na to (*péči v hospici*) je přeci jenom třeba osobnostně vyzrálá sestra, nejen odborně...“. Slzy, smutek a psychické strádání pozůstalých je denní náplní našich pečujících kolegů. Co jim může být nečekaně vzpruhou, najdete na dalších stranách.

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA, PRACHATICE

Zde ukazujeme původní logo hospice používané v době příprav a výstavby lůžkového zařízení. Se zahájením provozu bylo logo změněno (druhý, dobře známý obrázek). Používaný motiv ryby navrhla Klára Hunešová, manželka pana ředitele. **Autor všech log naší o.p.s Petr Lukáš Racek** jej rozpracoval do konečné podoby. Domeček v ocasní části představuje naši budovu, která je překryta ploutví ve smyslu křesťanské ochrany a péče o nemocné. Symbol ryby totiž používali první křesťané jako společné (tajné) poznávací znamení ještě dříve, než kříž. Ryba se řecky řekne ICHTYS. To se dá číst jako slovo složené z prvních písmen slovního spojení takto: **I**esús **CH**ristós **Theú** (**H**)yios **S**ótér, tj. Ježíš Kristus Boží syn Spasitel. Název hospice souvisí se sv. Janem N. Neumannem, který se narodil v budově dnešního hospice (*1811, +1860), později odešel do zámoří, kde se stal biskupem ve Filadelfii a prvním světcem severoamerického kontinentu.

Odborné vzdělávání v praxi

SM Bohuslava

Kurz s urologickou tematikou „Katetrizace močového měchýře muže, čistá intermitentní katetrizace, edukace v oblasti intermitentní katetrizace a péče o permanentní vstupy do močových cest“. **Absolvováno!** Za naši o.p.s. se tohoto kurzu zúčastnily Věra Kvasničková a SM Bohuslava z DH sv. Jakuba a Štěpánka Bračková z DH sv. Markéty. Získaná zvláštní odborná způsobilost je zdravotním sestrám velkou pomocí v domácím hospici. Sestra může zavádět močový katetr muži (je to často potřeba při karcinomu prostaty, kde se často katetry ucpávají hnisem nebo krevními sraženinami) a nemusí shánět lékaře nebo transportovat pacienta do zdravotnického zařízení jen na zavedení katetru. Aplikovat tento výkon doma je pro pacienta velká pomoc. Již několikrát od absolvování kurzu jsme tuto dovednost mohly s úspěchem uplatnit.

Průběžně absolvujeme školení s různou tematikou. „Sestra v hospicové péči“ byl kurz podnětný a praktický na medicínské vědomosti z interního pohledu. Invazivní vstupy-porty aj. jsou nové věci v ošetrovatelství a pacienti k nám s těmito zásahy přicházejí. Dostali jsme se dozvěděli – jak tyto vstupy ošetřovat přednášel MUDr. V. Maňásek. Velmi zajímavé a potřebné byly přednášky dr. Špatenkové – postoje ke smrti, komunikace s pacienty a rodinami. A „to nejlepší na konec“ – přednášky J. Sieberové k duchovní péči.

DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY, ČESKÉ BUDĚJOVICE

Nejstarší domácí hospic naší o.p.s. nese jméno sv. Veroniky. Název navrhla jeho první vedoucí Monika Vachová (Flídrová). Symbolika Veroničiny roušky a pomoci trpícímu Kristu Pánu nesoucímu kříž je zřejmá. Veronika je tou, která podle legendy podala Ježíši při jeho cestě s křížem na popraviště (Golgotu) šátek, aby si otřel tvář. Roušku, v níž zůstal otisk Spasitelovy tváře, se nazývá také veraikon, tj. „pravý obraz“. Tu Veronika v Římě předala Klementu, čtvrtému papeži v pořadí, později též svatořečenému. Ve středověku se scéna s Veronikou stala součástí pašijového příběhu a šestým zastavením křížové cesty.

Darování a pomoc pomoci.

Podpora naší organizace má různé formy. Všechny nám pomáhají, za všechny jsme rádi. Zvláště v náročných dobách, jakou nyní prožíváme pod tíhou epidemiologické situace, jsou **zejména individuální podporovatelé z řad jednotlivců či firem pomocí velmi a upřímně ceněnou.**

Benefiční koncert Klarinetového souboru Prachatice pro lůžkový hospic a Domov Matky Vojtěchy (dar 31 300 Kč).

Benefiční koncert Pavla Helána ve prospěch Domácího hospice sv. Markéty ve Strakonících (dar 22 000 Kč).

Naši stálí a významní dárci. Výroční setkání ve Starém radničním sále v Prachaticích.

KDYŽ V HOSPICI DOBRĚ VAŘÍ
Prachatice

Cíl byl dosažen!

Když se do podpory zapojí velká firma jako je ČEZ spolu s našimi aktivními fanoušky... Ti nám svojí aktivitou v projektu EPP - Pomáhej pohybem zajistili cílovou částku daru (100 000 Kč) během necelého týdne!

DOMÁCÍ HOSPIC SV. MARKÉTY, STRAKONICE

V 15 letech byla Markéta pokřtěna. Za manželku ji chtěl pojmout místní panovník v Antiochii (leží v Malé Asii, dnešní Turecko), ale ona jej odmítla. K nabídce stát se manželkou vládce uvedla, že si za chotě svého srdce již zvolila Krista. Proto panovník nařídil její kruté zbičování. Prošla též mučením ohněm natažená na skřipci i pokusem o utopení, když ji svázanou hodili do vody, ale z ní vyšla volná. Nakonec byla sřeta v r. 304 za Diokleciánova pronásledování. Atributy Markéty se týkají jejího pobytu ve vězení. Zde se jí jako nepřítel, nad nímž má zvítězit, zjevil ohybný drak. Přípravoval se ji pohltit, ale ona nad ním zvítězila znamením kříže.

Sv. Markéta je uctívána mj. jako patronka těhotných žen, při těžkém porodu nebo neplodnosti. Patronkou domácího hospice se stala pro svoji spřízněnost s městem Strakonice, neboť farní kostel v tomto městě je zasvěcen právě sv. Markétě. Jako patronka těhotných má k hospici ještě blíže tím, že hospicovou péči vnímáme jako „porodnici pro nebe“.

Oslavenec pan Jeníček H. v lůžkovém hospici se svými ošetrovatelkami, sestrami a lékařem.

Slavím, slavíš, slavíme...

Ve velké organizaci, jakou se stala za 16 let svého působení ta naše, o každodenní oslavy není nouze! :-)

Sociální pracovníci z DMV Jindřišce blahopřejí k narozeninám kolegové.

A narozeniny slaví i nejvyšší vedení :-)
Pan ředitel se svými zaměstnanci-kolegy.

DOMÁCÍ HOSPIC SV. JAKUBA, PRACHATICE

Jak jinak nazvat domácí hospic v Prachaticích, když zdejší náměstí zdobí velký gotický kostel zasvěcený sv. Jakubovi? Apoštol Jakub byl jedním z dvanácti apoštolů - učedníků Ježíše Krista. Působil na Pyrenejském poloostrově (Španělsko) a poté se sv. Jakub vrátil do vlasti (Jeruzaléma), kde r. 44 zemřel mučednickou smrtí. Legenda vypráví, že jeho žáci připluli s ostatky svého mistra ke španělským břehům a Jakubovo tělo pohřbili na místě současného města Santiago de Compostela. To se stalo nejvýznamnějším poutním místem středověku, přitahovalo více poutníků než Řím nebo Jeruzalém. Logo znázorňuje slavnou svatojakubskou mušli, která je nejznámějším atributem tohoto apoštola. Původ symbolu je v legendě o lodi, jež přivezla ostatky sv. Jakuba do Španělska. Kůň přihlížejícího rytíře viděl podivuhodný třpyt, který dopadal z hvězd na apoštola a byl z pohledu tak vyděšený, že skočil do vody i s ním. Rytíř byl však zachráněn a vytažen na palubu lodi - jeho tělo bylo zcela pokryto svatojakubskými mušlemi...

"No pojd'te kouknout, paní učitelko, koupelna je tu jako v Clariónu" (student zdravotnické školy při exkurzi v lůžkovém hospici - pokoje pro pacienty)

"Sestro, Vy jste moje... Vy jste moje... KOLEČKO!"
(pacient s Alzheimerovou chorobou hledající slov k vyjádření citu a vděku ke své ošetřovatelce v Domově Matky Vojtěchy)

"Služba u nás je samozřejmě psychicky náročná. Řešíme jen terminální stádia a odchody, ne uzdravení... Paradoxně covid pro nás přichystal nečekanou a vítanou změnu - otevřeli jsme veřejné testovací místo a lidé z Prachatic a okolí tuto službu hojně využívali. Včetně pendlerů. Bylo vlastně pro nás všechny super vidět jednou také mladé, zdravé muže."

(zaměstnankyně lůžkového hospice při náhodném rozhovoru o tom, jak to mají ona a její kolegyně s psychikou při tak náročné práci (sdíleno se vši pokorou a láskou i úlevným smíchem :-)).

Zaslechli jsme, přečetli jsme:

od pacientů, zaměstnanců
či zachyceno náhodně v zákulisí ;-)

DOMÁCÍ HOSPIC SV. VÍTA, ČESKÝ KRUMLOV

Pojmenování domácího hospice v Č. Krumlově se váže k patronu města, jemuž je zasvěcen zdejší farní kostel – sv. Vítu. Ztvárnění loga reaguje na jeho životní osud.

Počátkem 4. století v Římské říši proběhla vlna pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána. Jeho obětí se stal i sv. Vít. Byl ještě v chlapeckém věku 12 let, když odmítl zříci se víry a byl pro ni mučen. Trýznitelé jej uvrhli do kotle s vařícím olejem, smůlou a olovem, ale vystoupil z něj bez úhony. Tento výjev zobrazuje logo, kde navíc v ruce drží palmovou ratolest, jako charakteristický atribut mučedníků. Sv. Vít byl nakonec sťat. Jeho ostatky získal pro stejnojmennou pražskou katedrálu císař Karel IV.

Zaslechli jsme, přečetli jsme (II)

Od pacientů, zaměstnanců
či zachyceno náhodně v zákulisí :-)

Hospic sv. Jana N. Neumanna dostal k narozeninám opravdu pěkný dárek – zaměstnanci, kteří v o.p.s. odpracovali 10 a více let měli možnost společně putovat do Mělníka. Pozvání s radostí uvítali. Po příjezdu jsme se společně naobědvali a vyšli k soutoku Labe a Vltavy. Naskytl se nám impozantní výhled nejen na naše 2 největší řeky, ale i na široké okolí, včetně hory Říp.

Následovala zajímavá prohlídka mělnického zámku a poté setkání s vinařem, panem Chocholatým, který pro nás připravil degustaci, při které jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o pěstování, zpracování a výrobě vína. Večer plynul v milé a veselé atmosféře, jak to tak bývá, když se sejdou lidé, kteří jsou spolu rádi.

Druhý den jsme společně vyšli na horu Říp, vyfotili se u rotundy sv. Jiří a sestupovali po vyhlídkové trase, která nám nabízela i díky jasnému počasí krásné pohledy do podzimní krajiny.

Děkujeme všem, kteří věnovali svůj čas a jeli s námi – mohli jsme si upevnit naše milé společenství, občerstvit se krásnou přírodou a uvědomit si, že nás nespojuje pouze společná služba v hospici, ale že naše vztahy jsou založené ne na pouhé kolegiálnosti, ale na skutečném přátelství. Což je dnes velmi vzácné. Děkujeme našemu panu řediteli za pozvání, organizaci výletu a za to, jakým nám byl skvělým průvodcem.

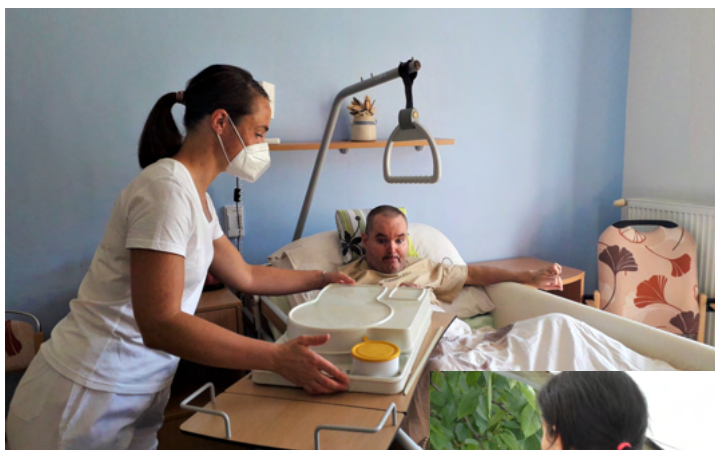
Mgr. Eva Ludačková, zakladatelka a vedoucí lůžkového hospice
(redakčně zkráceno)

"Hospic je jako nemocnice... hodně příjemná nemocnice... co, příjemná, VÝBORNÁ nemocnice!" (pacient lůžkového hospice)

ZE ŽIVOTA ZAMĚSTNANCE

Pečujeme

Dohlížíme na vzornou hygienu našich pacientů

Po práci i dobrovolníčíme

Posilujeme se modlitbou

*Studujeme při práci
(z ošetrovatelky zdravotní sestrou! smekáme!)*

Jezdíme předávat zkušenosti a vědomosti kolegům z jiných zařízení

DOMOV MATKY VOJTĚCHY

Domov Matky Vojtěchy nese jméno po dlouholeté představené Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Vojtěcha Hasmandová, vlastním jménem Antonie (*1914 až +1988), se po válce stala řeholní představenou v Prachaticích. Zde, v budově kláštera (areál dnešního hospice), „ilegálně“ ukryvala kněze pronásledovaného StB. V září 1952 s ním byla zatčena a odsouzena pro velezradu jako „špiónka ve službách Vatikánu“. Pro její ctnosti byl v roce 1996 zahájen diecézní proces jejího blahořečení. V roce 2004 byl uzavřen a celý materiál předán Kongregaci pro blahořečení a svatořečení ve Vatikánu.

Logo na jejím příkladu znázorňuje postavu řeholnice (boromejky), která svojí láskyplnou náručí a pláštěm objímá a ochraňuje nemocné s Alzheimerovou chorobou ve stejnojmenném zařízení.

Naše stopa otištěna i v Senátu ČR

PhDr. Mgr. Robert Huneš, MBA

V horní komoře českého Parlamentu jsem se s přítomnými senátory, poslanci i širokou veřejností podělil o letité zkušenosti. Totiž s tím, že v LDN či domovech důchodců jsou běžně umístěni lidé, kteří tam být nemusejí, kteří by **mohli být doma, třeba jen s drobnou dopomocí**. Dokonce je takové klientely snad většina. Důsledkem je strádání seniorů. Nikoli snad tělesné, o to se umějí daná zařízení postarat. Ale bolest emoční (psychická), vztahová (sociální) a duchovní (spirituální). Při bližší komunikaci se seniorem umístěným v DD či pacientem v LDN vystupuje do popředí stesk po domově, smutek z malých (či žádných) kontaktů s rodinou, žal ze ztráty vztahů. Tableta ani injekce nestačí. **Lékem je lidská blízkost.**

Paradoxní je, že Občanský zákoník v § 910 říká:

„Předci a potomci mají vzájemnou vyživovací

povinnost.“ Ba co víc, v § 915 uvádí, že „(dospělé) dítě je povinno zajistit svým rodičům slušnou

výživu.“ Vadou na kráse však je, že povědomí o těchto ustanoveních je malé, včetně odborné

veřejnosti. Proč se před nástupem do domovů důchodců netestují možnosti dospělých dětí pečovat o

rodiče? Běžnou realitou je, že sebeobsluhy schopný senior/-ka je umístěn v ústavním pobytovém

zařízení, přestože má tři děti, každé s rodinným domem... Ano, **leckdy jsou rodinné poměry obtížné.**

Ale jde o to aspoň „to“ zkusit.

Evropská unie stále více podporuje tzv. deinstitucionalizaci. Mám tip (nejen) pro politiky. Pojdme EU

vzít za slovo, byť to tak její představitelé dost pravděpodobně nezamýšleli - nasměrování dotací na

budování „vejminků“. Nebo je daňově zvýhodnit. Nebo posílit mezigenerační soudržnost daňovým

zvýhodněním rodin, které pečují o (pra)rodiče ve společné domácnosti. Co jim zrušit daň z

nemovitosti?

Rodíme se a umíráme jenom jednou - proč se k lidskému životu na jeho konci nechová naše

společnost stejně intenzivně a laskavě, jako při jeho příchodu na svět? Kde se inspirovat? Třeba v

ideálu hospicové péče, který má za cíl, aby člověk umíral bez bolesti na těle a na duši, s vděčností za

život, který mu byl dán, v náruči svých blízkých.

ZE ŽIVOTA PACIENTA

Relax pacienta lůžkového hospice na terase

Klientka Domova Matky Vojtěchy při canisterapii

Pacientka lůžkového hospice tráví čas se synem

Klientka DMV jede k lékaři

Klient DMV si užívá kulturní odpoledne

Kdokoliv chce podpořit činnost naší organizace, může tak učinit formou zaslání daru na naše sbírkové účty.

Nebo se můžete přihlásit jako dobrovolník.

Nebo je zde možnost zakoupení předmětů, které průběžně vznikají v naší organizaci - jejich koupí nás také podpoříte. Aktuální nabídka je avizovaná formou novinek na webových stránkách a facebookovém účtu.

Děkujeme za přízeň a podporu.

ZE ŽIVOTA PACIENTA II.

S úsměvem na očkování.

Volby 2021 aneb občanská povinnost za zdmi hospice nekončí.

Kulturní představení v hospicovém parku.

Karban? Pod dozorem povolen! ;-)

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče (APHPP), jejímž prezidentem je ředitel naší organizace PhDr. Mgr. Robert Huneš, MBA, nabízí v rámci svých podcastů *Hospic - dobrá tečka za životem* rozhovory se zajímavými hosty. Poslechněte si, co k tématu hospicové péče říká doktor Huneš, SM Benedikta, doktor Špecián či profesor Machula a další na www.dobratecka.cz

Z NAŠÍ POŠTY

Sent: Saturday, October 23, 2021 9:37 PM

To: Sociální pracovník - Hospic

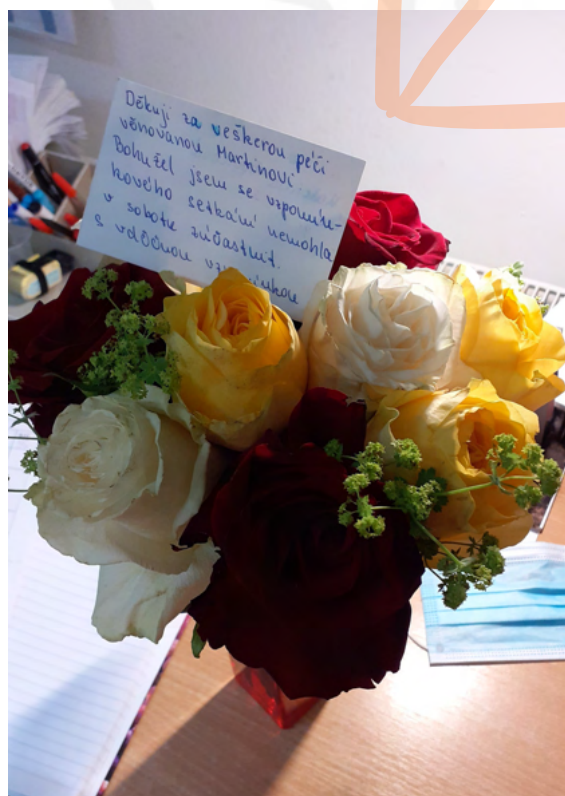
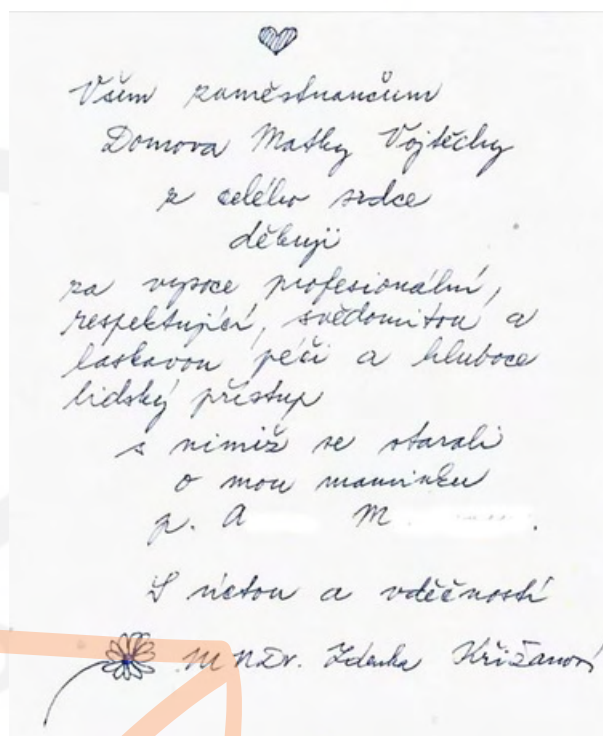
Subject: Srdečné poděkování

Vážená paní Turková,
chtěla bych Vám touto cestou ještě jednou velice poděkovat za dnešní velmi pěkné dopoledne. Mše a následné posezení bylo velice uklidňujícím okamžikem a odjížděli jsme se strejdou s obrovským smířením. Neuvěřitelně se nám po všech těch krásných slovech ulevilo a možná jsme i my konečně našli správná slova na to, jak vyjádřit náš smutek nad ztrátou blízké osoby.

Jste anděl...

S úctou

E.V. a M.V.

Dobrý den, vážený pane řediteli.

Chci Vám touto cestou ještě jednou poděkovat za péči o mého tatínka, pana Václava N. (již je to 4 roky, co u vás pobýval). Prosim, vyřídte Vašemu personálu velké díky a opravdu obrovskou poklonu za jejich nelehkou práci a skvělý přístup nejenom k pacientům, ale i jejich rodinným příslušníkům. Dodnes vzpomínám na milé tváře sestřiček, starostlivost a příjemné prostředí, které u Vás dokážete vytvořit. Velmi si vážím toho, že tatínek poslední měsíce svého života prožil důstojně a s lidmi kolem sebe, kterým nebyl lhostejný. Láska a pokora prostě u vás všude je. . . DĚKUJI.

Přeji Vám i všem Vaším podřízeným klidný a pohodový Advent, kouzelné Vánoce a do nového roku 2022 hlavně pevné zdraví, hodně síly a radosti ze života.

S pozdravem Iveta M. (dcera pana N.)

Z "TERÉNU"

Pacient DH sv. Markéty doma na zahrádce

Zástupci jihočeských domácích hospiců jednají s ředitelem záchranné služby Jihočeského kraje o možnostech spolupráce

Vzpomínkové setkání DH sv. Víta na Křížové hoře nad Č. Krumlovem

Tmelení kolektivu DH sv. Jakuba

Pěči vrchní DH sv. Markéty nepotřebují jen pacienti

LETEM SVĚTEM NAŠÍ O.P.S.

Den s Alzheimerovou chorobou (akce pro veřejnost, ve spolupráci se Vzdělávacím institutem Prachatice, o.p.s.)

Plody naší péče o hospicový park

Oslava 1. výročí DH sv. Víta

Vrchní sestra z DMV se věnuje studentům na exkurzi.

Všichni kolegové a kolegyně v našich zařízeních **procházejí průběžným celoživotním vzděláváním**. Sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách ho dokonce nařizuje zákon. Absolvované kurzy, školení, ale třeba i odborné konference nás **posouvají dál a zkvalitňují poskytované služby**. Na většině těchto akcí spolupracujeme se **Vzdělávacím institutem Prachatice, o.p.s.**, který funguje po našem boku a vzdělávání pro nás i jiné společnosti organizuje. Více z činnosti VIP vám přiblížíme v dalším vydání.

??!!
VZDĚLÁVACÍ INSTITUT
 Prachatice, o.p.s.

LETEM SVĚTEM NAŠÍ O.P.S. II.

*Volám, voláš, voláme...
někdy třeba i do
Kynžvartu, odkud
k nám zavítaly
stážistky - kolegyně
z jiného zařízení.*

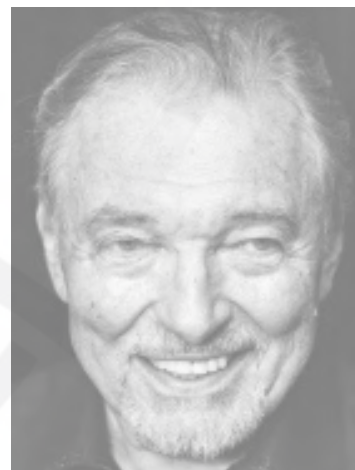
Prý: pozor, nezlobit, už se to blíží... V době uzávěrky nebylo jasné, jak to pro pana ředitele dopadlo. Po neděli v ředitelně zjistíme :-D

Poselství

Vypůjčujeme si slovo pana Karla Gotta.

Ve tmě se dívám na zelená světla strojů,
které mě udržují při životě
a slyším jejich mechanické bzučení.
Cítím, jak se blíží dech boha smrti.
Teď už vím, že když nakumulujeme dostatečné bohatství,
aby nám vydrželo po zbytek života,
měli bychom usilovat i o něco dalšího, co s bohatstvím nesouvisí.
Mělo by to být něco mnohem důležitějšího:
možná vztahy, nebo umění, snad sen z mládí...
Jaká postel je nejdražší na světě? Ta nemocniční.
Můžete zaměstnat někoho, kdo bude řídit vaše auto, někoho, kdo pro vás bude vydělávat peníze,
ale nikdy nemůžete najmout někoho, kdo by za vás nesl vaši nemoc.
Ztracené materiální věci lze nalézt.
Ale je tu jedna věc, která nemůže být nikdy nalezena v případě ztráty:
A tou je život.
Když jede člověk na operační sál, uvědomí si,
že existuje jedna kniha, kterou má ještě dočíst: Kniha zdravého života.
Bez ohledu na stadium života, v němž se nacházíte,
bude každý z nás jednou čelit dni, kdy se opona zatáhne.
Ochraňujte lásku k vaší rodině, lásku ke svému partnerovi, lásku vůči svým přátelům.
Mějte sami sebe rádi a s láskou opatrujte ostatní.
Nemarněte svůj drahocenný čas, kdy jste ještě zdraví, nenávisť a zlobou.

Zdroj: fdb.cz

V příštím vydání DZ se, mimojiné, můžete těšit na:

Péče o pacienta od A do Z (rozhovory s našimi zaměstnanci)
Jak to chodí a jak se žije v Domově Matky Vojtěchy
Ze života sociální pracovnice
O kom se nemluví, jako by nebyl aneb naše OPSka v médiích
... a mnoho dalšího, včetně fotek, jak jinak!

Máte pro Dobré zprávy námět? Pochvalu? Zamyšlení? Fotku? Příspěvky vítáme na níže uvedeném emailu.

Zdarma jako svůj interní občasník vydává:

Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Neumannova 144, 383 01 Prachatice

tel. 388 311 726

www.hospicpt.cz

email redakce: pr@hospicpt.cz

Sbírkové účty:

180 434 606 / 0600 (o.p.s. / lůžkový hospic)

203 331 360 / 0600 (Domov Matky Vojtěchy)

221 410 046 / 0600 (DH sv. Veroniky)

215 004 906 / 0600 (DH sv. Markéty)

206 347 368 / 0600 (DH sv. Jakuba)

201 237 215 / 0600 (DH sv. Víta)